

BAKALÁŘSKÉ LISTY

Novinky z Tradičního pivovaru v Rakovníku

„Rozhodli jsme se správně“,
říká generální ředitel Jiří Kovář

Bakalář nealko obhájil titul Pivo české republiky

„Bakalář nealkoholický za studena chmelený jsme dali na trh na jaře roku 2015. Rozhodnutí opět vařit nealkoholické pivo bylo ve vzduchu téměř tři roky a bylo obtížnější, než by se zdálo.

Nealkoholický Bakalář se totiž v pivovaru před rokem 2010 vařil a jeho výroba byla s příchodem nového vlastníka zastavena právě proto, že pivo nebylo nejchutnější a vykazovalo kolísavou kvalitu. Navíc v souvislosti se změnami celospolečenského prostředí provázenými zavedením bodového systému pro řidiče se alternativa nealkoholických piv jevila jako možnost, jak zvýšit odbyt. Segment nealkoholických piv rostl a to vždy znamená, že příslušné produkty začínají vařit všechny pivovary – velké, malé, prostě všechny. My Češi jsme totiž na pivo zvyklí, a když už musíme trávit část života za volantem či v zaměstnání, chceme si tu nádhernou chmelovou hořkost připomenout alespoň nealkoholickým pivem.

Ostatně Tradiční pivovar v Rakovníku v tu dobu už vařil ve svých třech značkových řadách 10 různých piv, což je poměrně velká zátěž. I proto nebylo rozhodnutí jít do výroby nealka a přidat tak do výroby další produkt jednoduché.

Nicméně podařilo se nám opět skvělé pivo. Bakalář nealkoholický za studena chmelený totiž chutná opravdu jako pivo. Mnozí konzumenti při prvním setkání s jeho chutí dokonce pochybují, že pijí pivo nealkoholické. Speciální výrobní postup spojený s chmelením za studena, dodává nealkoholickému

Bakaláři ničím nenahraditelnou chuť a vůni dobrého piva, což, po od počátku nadšených konzumentech, v posledních letech oceňují i degustátoři na různých odborných i laických degustacích.

Bakalář nealkoholický za studena chmelený, Česká chuťovka roku 2015, se v letošním roce stal opět vítězem kategorie nealkoholických piv a získal tedy již podruhé titul Pivo České republiky v Českých Budějovicích. Zároveň skončil na přelomu srpna a září první ve své kategorii i na Žatecké Dočesné.

Sice jsem původně chtěl psát o létě, které právě končí. O tom, jak ho máme všichni rádi a celý rok se na něj těšíme a co nám přináší. Ale teď se zdá, že jsem vám vlastně chtěl říci, že často právě ta nejobtížnější rozhodnutí bývají ta jediná správná.

Krásný, barevný, slunečný a úspěšný podzim plný dobrých rozhodnutí.“

Jiří Kovář

předseda představenstva a generální ředitel

Do rodiny bakalářských piv přibyl další speciál

Příznivci rakovnického piva jsou již několik let zvyklí, že na podzim se mohou potěšit s ojedinělým Bakalářem za studena chmeleným čerstvým chmelem a v závěru roku pak s vynikajícím speciálem Rakovar vařeným na tři rmuty. Letos ale do rodinky podzimních chuťovek přibylé nové pivo. Jaké bude a proč ho Tradiční pivovar v Rakovníku přidal do podzimní kolekce jsme se zeptali sládky pivovaru Radka Holopírka.

„Do podzimní kolekce jsme přidali řezaný ležák s obchodním názvem Bakalář Amber Speciál. Jedná se o pivo tmavě jantarové barvy, které vyniká plnou chutí s karamelovými dozvuky. Je vyráběno ze čtyř druhů sladů a z kvalitních českých chmelů. Je to pivo, které je vyrobeno speciálně u příležitosti Dnů Českého piva. Dny Českého piva se konají od 27. září do 1. října a zákazníci pivo budou moci ochutnat v čepované verzi téměř ve všech našich restauracích. Věřím, že jim naše nové pivo bude chutnat.“

A co byste nám řekl k dalším dvěma podzimním pivům. Jak vlastně přišel na svět Bakalář za studena chmelený čerstvým chmelem a co si pod tím máme představit?

Když jsme začali v roce 2012 vyrábět naše za studena chmelené ze sušeného hlávkového chmele, napadlo nás, že bychom z tohoto piva mohli udělat ještě sezónní speciál. Poprvé jsme toto pivo uvařili na podzim 2013 a od té doby je to náš podzimní

AMBER – SPECIÁL

speciál. Pro výrobu tohoto piva je zapotřebí čerstvý zelený chmel, který je k dispozici pouze jednou v roce, a pro který jezdíme přímo na chmelnici. Výroba probíhá stejně jako u Bakaláře za studena chmeleného sušeným chmelem. Pouze ve stádiu ležení neboli dokvašování se přidává do piva čerstvý zelený hlávkový chmel místo sušeného.

A ještě k Rakovaru, který bude k dispozici v restauracích i obchodech koncem roku, co to vlastně znamená vařený na tři rmuty a proč je toto pivo mezi ostatními rakovnickými pivy takový unikát?

Po loňském úspěchu Rakovaru, kdy byl vyprodán během několika dnů, jsme letos pro zákazníky v tuzemsku i na exportních trzích uvařili tři várky. Rmutování na tři rmuty je celkem složitý proces, při kterém se škroby ve sladu za pomoci sladových enzymů přeměňují na zkvasitelné cukry. V praxi to znamená, že dílčí rmut (přibližně 1/3 díla) se při rmutování spouští do rmutovací pánve 3x a tím pádem je i rmut 3x povařován. Celé rmutování trvá přibližně 5,5 hodiny a je časově náročné. Tímto způsobem výroby piva vznikají piva plná a chuťově velmi výrazná a to je konečkonců i naším cílem. Od ostatních našich piv se Rakovar liší právě způsobem rmutování. U ostatních piv je používán způsob rmutování na dva rmuty, což je v českých pivovarech nejpoužívanější způsob rmutování.

Děkujeme za rozhovor a těšíme se. Dej Bůh štěstí.

Legendy patří k sobě

RYTÍŘI KLADNO

KLADNO/V létě letošního roku byla uzavřena smlouva o spolupráci mezi Tradičním pivovarem v Rakovníku a hokejovým klubem Rytíři Kladno.

Dvě slavné značky Středočeského kraje se dohodly na vzájemné spolupráci. To, že se jedná o spojení legend, vnímá i **generální ředitel Tradičního pivovaru v Rakovníku Jiří Kovář:**

„Nezpochybnitelnou legendou a značkou kvality v historii českého hokeje je Kladno. To samé můžeme říci i o značce Bakalář v českém pivovarnictví. Přes pohnutý osud obou značek v nedávných dobách je zřejmé, že ten, kdo již byl vítězem, nezapomněl vítězit. Všichni vnímáme šest ligových titulů a vítězství v PMEZ. Stejným závazkem do budoucnosti je nespočet ocenění piva Bakalář na prestižních degustacích.“

Vždy je vzrušující sledovat, jak se ti, kdo to umí, snaží získat postavení, které jim náleží. Tradiční pivovar v Rakovníku za posledních sedm roků doslova „povstal z popela“ a je opět skvělým reprezentantem české pivovarnické tradice. Zcela určitě se brzy s dnešními problémy vypořádá i legendární kladenský hokej.

Vítězné pivo dostaneš zdarma.

Každý, kdo po vítězství kladenských Rytířů na domácím stadionu předloží platnou vstupenku z tohoto zápasu /nebo permanentku/ dostane v níže uvedených restauracích zdarma točeného Bakaláře dle vlastního výběru.

• Na Zimáku | Petra Bezruče 2531, Kladno
• Na hřišti – Slovan | Sportovců 695, Kladno
• Na hřišti – Rudolfov | Štefánikova 410, Kladno
• Na Kahlavce | Frýjevo 319, Kladno
• Na Kovárně | Milady Horákové 541, Kladno
• U Meisnerů | Milady Horákové 403, Kladno

1454 TRADIČNÍ
PIVOVAR
V RAKOVNÍKU
www.pivobakalar.cz

Zrní – dobrá, poctivá a opravdová muzika

O kladenské kapele Zrní jsme se doslechli po jejím vystoupení na místním festivalu Coombal. Z prvotního obecného dotazu směrem k manažerovi skupiny Tomáši Paletovi se vyvinul zajímavý dialog a z dialogu posléze námět na spolupráci.

První malá společná akce proběhla začátkem září v prostorách Holešovické šachty a další, zatím největší koncert skupiny Zrní v Praze, je plánována na 11. 10. 2017 do Fóra Karlín (www.zrni).

Je to dobrá muzika, opravdová a poctivá. To cítíte, i když jste spíš na jiné žánry či směry a i když kapelu vůbec neznáte. Když se s muzikanty seznámíte blíže, pochopíte, že opravdoví jsou oni. Žádný kalkul a kompromisy směrem ke „spotřebitelům“ – oni to prostě jinak než doopravdy neumí a ani nechťejí.

Možná, že na první seznámení bude nejlepší si přečíst, jak líčí vznik kapely jeden z jejích zakládajících členů Jan Unger.

„Hudebnice jsem potkal na kladenském gymnáziu, chodili jsme spolu do třídy. Já jsem tou dobrou hrál už asi deset let na flétnu, nosil dlouhé vlasy, poslouchal Beatles a měl silně vyhraněný názor. Každý, kdo nebyl hippie, mi přišel mimo. Cheche. A Hudebnice byl tou dobrou skejták... takže mimo. Ale všiml jsem si, že hraje na housle a napadlo mě, jestli si nejít spolu zahrát do Celetné ulice v Praze a nevýdělat si pár peněz, kterých jsme v té době měli samozřejmě málo. Věděl jsem, že v Celetné se hrává a sám už jsem jednou hrál se ségrou na Staromáku a vydělali jsme si celkem dost. Běhali jsme zrovna na tělocviku kolečka tělocvičnou, když jsem mu to navrhl. Byl pro, tak jsme začali společně cvičit dvojhlasy, Mozarta a tak a jezdili jsme stopem do Prahy, kde jsme spolu hráli. Tím jsme se sblížili, on si nechal narůst vlasy, sedli jsme si k sobě do lavice a stali se z nás nejlepší kámoši. Dali jsme si navzájem stejnou přezdívku - Hudebnice. Pak jsme potkali Juklu, kluka s vyšší třídy, kterej hrával vobčas na chodbě v přestávce na kytaru. Navrhli jsme mu, jestli nechce do Celetné jezdit s námi. Byl pro. S kytarou už ale nešlo hrát klasiku a tak jsme začli hrát šedesátkové písničky Pink Floyd, Velvet Underground, Beatles a tak. Jukla toho dost uměl, má geniální paměť. Zpíval on, já hrál na flétnu, Fiša housle. Jak jsme spolu cvičili kvůli hraní na ulici, tak jsme se hodně sblížili, trávili jsme spolu čím dál tím víc času, hráli jsme i různé po večerech, v hospodách, jezdili spolu na vandry, stopovali po Čechách, Slovensku, pak i k moři do Chorvatska, já s Juklou po Irsku, všude jsme tahali nástroje a hráli. Začali jsme vymyšlet první vlastní písničky. Cejtli jsme totální euforii ze společného přátelství, téměř jsme se vod sebe nehlí. Věděli jsme vo sobě navzájem úplně všechno. Všichni jsme měli dlouhé vlasy, bavili se jenom spolu, založili jsme kapelu. Chtěli jsme pořád hrát, cestovat, žít svobodnej nespoutanej život, nechodit do ubíjející práce. Chtěli jsme hrát a šířit radost. Psát spontánní, komerční nezkažený písničky. Pamatuju, že jsem cejtíl, že chceme říct něco úplně jinýho, než kolem sebe slycháme. Něco ryziho, euforickýho, dětskýho. Postupně jsem začal psát texty a skládat písničky. A tak jsem začal i zpívat.

Asi po roce a půl, v roce 2001, když jsme, tou dobrou už jako Zrní, jednou cvičili na Celetnou u jednoho chlapíka v garáži, slyšel nás a navrhl, jestli nechceme zahrát na takovém malém festivalku, kterej bude 21. června na zahrádce kladenských hospod U České lípy. Měli jsme hroznou radost a byli pro. Jukla už tou dobrou hrál v jedné kapele, se kterou hráli revivalové písničky. Nebyla to taková srdcovka, ale jako jedinej z nás už měl nějaký zkušenosti s hraním s mikrákem. Tahle jeho kapela se jmenovala Blue Jay a ten den tam měla hrát taky. Na basu v ní hrál Cait a na bicí Ondřej. My jsme hráli první, už i několik svých písniček, a uprostřed jedny převzatý - to byly Mochomůrky bílé od Mejly Hlavsy, se spontánně přidali Cait s Ondřejem. Přišli na podium,

kde už měli připravený nástroje na svůj koncert a začli hrát. Byl to skvělej pocit, hrát najednou s basou a bicíma. Večer, když se šlo společně na pivo, jsme se s klukama dohodli a dál už bylo Zrní nás pět.

Začli jsme pak zkoušet dost často, každé víkend jsme cvičili, v garážích, sklepech, dělali jsme vlastní písničky, jezdili na koncerty za pivo a cesták nebo jenom za pivo, a sepsali jsme slib, že se staneme slavnou kapelou, vyprodáme Lucernu a jednou Carnegie Hall.

Všichni jsme srdcaři a bojovníci. Je pro nás důležitá poctivost, jak v hudbě samotný, tak v přístupu k ní. Bez pravdivosti pro nás hudba nemá smysl. Je nám společná trpělivost a odhodlání. Jdeme cestou od úplnýho základu, všechno si vomakat, vozkoušet, projít, sami najít, a tak nám to všechno trvá dost dlouho, ale všichni vnímáme tenhle přístup jako zdravý a poučný.

Wikipedie

Zrní je česká hudební skupina z Kladna. První album Voni vydala skupina po osmi letech existence, v roce 2009. Druhé album Hrdina počítačový hry jde do světa vyšlo v roce 2011 pod záštitou písničkářky Radůzy na jejím labelu Radůza Records. V roce 2012 vydala skupina album Soundtrack ke konci světa, za které byla nominována na cenu Vinyli i Apollo za nejlepší desku roku a ve čtyřech kategoriích na cenu Anděl 2012. Nakonec si odnesla tu za Objev roku. V září 2014 vydala skupina album Následuj kojota, za které získala nominaci na album roku v cenách Apollo a tři nominace na ceny Anděl 2014. V březnu 2017 vychází album „Jiskřící“, které bylo natočeno ve španělském Madridu. Producentsky se na něm podílel Jonatán Pastířák a Ondřej Ježek.

Pro festival Colours of Ostrava 2015 skupina připravila vystoupení se členy Janáčkovy filharmonie Ostrava.

Bečovská botanická zahrada

BEČOV/Zdá se, že dobré věci se ve světě občas potkávají a obvykle spolu pak zůstanou. Často se nám to potvrzuje při cestách za naším pivem. Poctivou práci možná dokáže dostatečně ocenit hlavně ten, kdo sám poctivě pracuje. Další z řady obohacujících setkání nás čekalo v botanické zahradě v Bečově.

Bečovská botanická zahrada byla založena v letech 1918-1935 a stala se jednou z nejvýznamnějších sbírkových zahrad v Čechách. Jednalo se o společné dílo vévody Jindřicha Beaufort-Spontin, hraběte Arnošta Silva Taroucy, známého z historie průhonické botanické zahrady a vrchního zahradníka Jana Kodítka.

Po roce 1945 začala zahrada pustnout a před definitivním zánikem ji zachránila nezisková organizace

Berkut, která začala s obnovou zahrady v roce 2005. Dnes se Bečovská botanická zahrada rozkládá na 9 ha pozemků s řadou rozdílných stanovišť, takže tu najdete cizokrajné skupiny rostlin, domácí skupiny rostlin, rybník, skály, mokřad, řeku, les, ale i sad a louku. V roce 2013 byla práce na záchraně zahrady oceněna titulem Nejkrásnější proměna roku 2013 v České republice a je to dnes, jak píší na letáčku, jediná botanická zahrada otevřená 365 dní v roce 24 hodin denně.

Správce Bečovské botanické zahrady ing. Jiří Šindelář nám řekl, že tu jeho bečovskou navštíví ročně zhruba 15 000 lidí. Někteří návštěvníci přijdou za rostlinami a krásným kouskem krajiny, jiní chodí na rozmanité akce, které se tu pořádají nebo navštěvují volnočasový areál pro děti i dospělé či využijí v zimě pro projížďku zahradou udržovanou

běžeckou stopu. Bakalářská piva tu jsou necelý rok, ale zahnízдила tady pevně a pan Šindelář k nim měl jedinou výhradu, že jsou tak dobrá, že na ně jdou i vosy.

Kontakt:

Bečovská botanická zahrada, 364 64 Bečov nad Teplou tel. +420 731 656362, e-mail: zocsopberkut@seznam.cz www.becovskabotanicka.cz

Splněný sen Pod Kalvárií

OSTŘÉ/Kalvárie je 398 metrů vysoký vrch a poutní místo v oblasti Českého středohoří, necelý kilometr jihovýchodně od vsi Ostré a nedaleko historického města Úštěk.

Zakladatelem barokního areálu byl hejtman liběšického jezuitského panství Václav Růžička a stavba byla zahájena 6. června 1707. Slavné poutě se tu pak konávaly každoročně 3. května.

Přestože šlo o významný historický objekt, dlouhou dobu se o něj nikdo nestaral a hrozilo, že tato památka zcela zanikne. Místní občanské sdružení pro obnovu památek Úštěcka začalo od roku 2005 usilovat o záchranu areálu, který nejprve s přispěním mnoha dobrovolníků vyčistilo a poté zahájilo z různých finančních příspěvků rekonstrukci.

Celý areál poutního místa je volně přístupný z obce Ostré. Na vrchol kopce vede křížová cesta se 14 barokními výklenkovými kaplemi a z náhorní plošiny pod kaplí jsou nádherné a daleké výhledy na město Úštěk, rybník Chmelař, mohutnou horu Sedlo a v dáli i na vrchy Českého středohoří (více na <http://www.fototuristika.cz/tips/detail/603>).

Pod kopcem pak můžete najít přímo v obci Ostré splněný sen paní Hany Sassmannové- Statek pod Kalvárií, který skrývá i penzion a výletní kavárnu. A je to příběh jako z románu. Manželé Sassmannovi

žili v Praze a oba pracovali na vysokých manažerských postech. Když paní Hana zatoužila po životní změně, začali hledat objekt, kde by bylo možné jejich sen realizovat. Co se týče zdejšího statku, byla to, jak říká paní majitelka, láska na první pohled. Šli prostě kolem a věděli, že tohle je to pravé. Z původního záměru kozí farmy sice sešlo, ale o zvířata tu není nouze. Najdete tu kočky domácí či venkovní, psy, slepice nebo koně.

Jak pravila paní Sassmannová, která je velkou milovnicí všeho živého: „Velkou výhodou je prostornost našeho statku a zahrady. Je to tu tak trochu Noemova archa. Každé další zvíře, které přijde, se vejde. A jsou to vesměs zvířata z útulku, nalezená nebo vyrazená z chovů.“

V krásném a citlivě zrekonstruovaném statku je dnes ubytování v apartmánech, výletní kavárna i bydlení pro rodinu majitelů. Sassmannovi se sem přistěhovali z Prahy v roce 2009 a letos absolvují už 9.sezónu. Statek opravili z vlastních prostředků a jsou hrdí na to, že to zvládli bez jakýchkoliv dotací.

S pivem značky Bakalář jsou tu spokojeni už druhým rokem a podle vyjádření paní majitelky nemají důvod změny piva litovat.

Kontakt:

Statek pod Kalvárií, Ostré 22, 411 45 Úštěk e-mail: ostré22@email.cz, telefon: +420 602 344 829 www.ostré22.cz

Bakalářské léto na Berounce

Letní snění

Skryje nejsou veřejnosti povědomé pouze kvůli trilobitům, které zde sbíral a popisoval paleontolog Joachim Barrande, ale i díky krásnému, ocelovému, obloukovému mostu přes řeku Berounku. Málokdo ví, jak zajímavou má historii - byl původně vyroben jako železniční most pro Ukrajinu a převezen do Skryj v roce 1946. Od něj vede krásná a dobrodružná cesta na zříceninu nedalekého hradu Týřov.

A právě u paty tohoto mostu se rozkládá Jirešova louka, kde už pět let provozuje Ladislav Fišer se svou ženou Majkou kiosek a od letoška také nouzové tábořiště pro vodáky. A protože „jet vodu“ vždy znamenalo i večerní posezení s kytarou, tak právě na Jirešově louce se vodácká duše zatetelí blahem. Láďa Fišer je kytaristou a kapelníkem country kapely Sako, a protože muzikantská duše je velmi přátelská a společenská, tak za ním jezdí ostatní kamarádi hudebního naturelu. Díky tomu se tam letos odehrálo patnáct koncertů, které byly potěchou nejen vodákům, ale i rakovnickým, kteří tam mají své chaty. A protože dobro v srdci přitahuje lidi dobré vůle, tak je Láďův a Majčín kiosek místem, které vyzařuje pohodu a umožňuje lehounké letní snění. Snění o krásnějším světě, který chceme žít. A Bakalář na čepu pomáhá tomuto snění.

Přívoz do starých časů

Jedním z nejstarších kempů na Berounce je Kemp U přívozu v Nadrybech. Je to krásné místo, kde přívoz znamená opravdový přívoz. Převozník není nevlnivý Charón a obolos se nedává pod jazyk, ale do ruky sice nemluvnému, ale bodrému člověku z masa a kostí.

Toto tábořiště je příkladem toho, že genius loci nemusí vytvářet pouze příroda, ale zejména lidé mu dávají určité tajemno. Dámy Barbora a Klára přesně ví, co chtějí a podle toho se vše odvíjí. Pokud někdo chce retro v nejlepší slova smyslu, tak nechť zakotví v jejich tábořišti. Nehleďte WIFI, sprchy, hranolky a nehleďte ani skákací hrad. Užijte si trávník na stanování, nad kterým by povytáhla obočí i anglická královna a užijte si nefalšované vodácké tábořiště. Vychutnejte si atmosféru, kterou dámy umí vytvořit. Atmosféru, kdy pohoda myslí umí zapomenout na účetnictví, protivného šéfa a nesnesitelnou kolegyni. Atmosféru řeky, která plyne po věky věků. A vyřízla do krajiny údolí, které bere dech. V tomto prostředí si rozhodně nemusí stýskat vodáci ani náhodní kolemjdoucí. Akcent je kladen na pohodu a Barbora s Klárou to rozhodně nemají marketingově proklamativní, ale dělají vše pro to, aby to naplnilo podstatu. I vodák má hlad, a tak nabízejí šestnáct druhů pizz, u kterých jsou pyšné na vlastní recepturu těsta. Voda je nejen o splouvání, ale i pití piva. A v kempu v Nadrybech si můžete dát výborného Bakaláře a dumat nad krásou bytí.

Pivní fórum www.pivobakalar.cz

Pavel

24. 8. 2017

Zdravím do Rakovníka, Vaše pivo mám už delší dobu v oblíbě, a rád bych se zeptal na některé věci z jeho složení. Etiketa bohužel moc konkrétní není. Zajímá mě - světlá piva vaříte jen ze světlého (českého) sladu, nebo to kombinujete ještě s jinými (karamelový....)? Z jakých sladů je vařeno tmavé/polotmavé pivo? Chtěl bych se taky zeptat, v jaké podobě používáte chmel. Jedná se o hlávkový, granulovaný, nebo extrakty? Děkuji za reakci, a ať je kvalita vašich piv stále stejně dobrá. Pavel

Kde je „lépe než na světě“

To, že je Berounka nazývána Starou řekou, není nijaké klišé. Vodáci plují kolem zřícenin hradů Krašov a Libštejn. A doplují na ostrov u Šlovic, který tvoří řeka s jezem Čilá a náhon mlýna zvaného Čechův. Tady již deset let provozují Renata a dva Radkové Levovi občerstvení pro vodáky. A posledních šest let s Bakalářem na čepu. „Netroškaří“ a nabízejí desítku, jedenáctku, za studena chmelené, medovou čtrnáctku a řezané. Podle názoru vodáků je zde „lépe než na světě.“ Lépe než na světě je tam možná i proto, že kousíček od jejich tábořiště leží nebo snad září slavné české Lurdy. Místo, kde si vnímavý člověk povšimne jeho neobvyklého působení na své tělo a mysl. Nejen kvůli zábavě tam jezdí odpočívat a zejména hrát Honza Vyčítal.

Čechův mlýn je elektro skanzenem s vodní elektrárnou. Byla vybudována mezi roky 1911 až 1915 a od roku 1920 dodávala, jako jediná, střídavý proud. A proto si na Bakaláři pochutnávají nejen vodáci, ale i návštěvníci jiného ražení. A Levovi umí uspokojit chutě všech. Velmi oblíbené jsou jejich polévky a „majstrštykem“ nabídky je Renatin buřtůláš. Spolu s Bakalářem je něco dobrého k snědku základním předpokladem pro dobrý pocit nejen z víkendu stráveného na vodě. A ještě něco pro rybáře - na parmy se chodí pod jez, na kapry nad jez. Tam se prý dá občas chytit kapr víc než dvacetikilový.

Na Berounce mezi mosty

To, že se někdo rozhodne udělat z tábořiště opravdové vodácké tábořiště a nelpí na masovosti, je dnes spíš výjimečný počin. Právě to udělala Zuzana Fraňková v tábořišti Mezi mosty. Mezi silničním mostem v Roztokách u Krivoklátu a železničním mostem, o kterém nikdo neví nebo si ho spíš nevšimne. Ne, že by tam dříve tábořiště nebylo, ale stále platí že, pokud dva dělají totéž, není to totéž.

Druhým rokem se paní Zuzana snaží nabízet alternativu k masovým tábořištům a to, že postavila krásnou pergolu, kterou čelí nepřízní počasí, potvrzuje, že kde je vůle, je i cesta. Cesta pro setkávání se vodáků a místních. K vodákům přisedají místní mladí muzikanti - a protože je tu k půjčení kytara - hraje se. S Bakalářem za zády i ve sklenici před sebou to jde dohromady. Voda je i o pití piva a Bakalář na dohled od Krivoklátu má symboliku setkávání se tradice se současností. Vodácké tábořiště Mezi mosty je návratem do časů, kdy byl důležitější přímý kontakt mezi lidmi, než civění do telefonů. Ale současně technologie přece jen mají svou výhodu, nemusíte si totiž zoufat nad docházející hotovostí. Snad jako jediní na řece tu mají platební terminál. Stesk po starých časech s novými možnostmi činí splouvání řeky přívětivějším zážitkem.

sládek Radek Holopírek

25. 8. 2017

Pavle, díky za uznání. Světla piva se vaří z českého a karamelového sladu. Speciální piva se vaří z českého, karamelového a mnichovského sladu a do tmavých se přidává ještě slad barevný. Chmel používáme v kombinaci extraktu a pelet, pouze na studené chmelení používáme hlávky. Zdravíme z Rakovníka.

SEA BOWL Karlovy Vary

19. 7. 2017

Dobrý den. Chci vyjádřit spokojenost s pivovarem a pochválit Bakalářské pivečko! Vřele doporučuji každému. S pozdravem. Provozni Milan N

Nejoblíbenější pivo na Staré řece

Horní tok Berounky ukrývá rozličná zákoutí a jejich objev přináší příjemná překvapení. Zkušenosti znalci řeky neomylně zastavují v Liblíně Na Střelnici. Na první pohled je to kiosek. Ten druhý pohled, propátráný zrakem bedlivákem, ozřejmí, že to není ledajaký kiosek. Padesát druhů karibských rumů je nálož, kterou Radek Sokol oblažuje vodáctvo. Jenže ke kvalitnímu rumu patří kvalitní pivo, jakožto nosné pití vodáckého člověčenstva. Od roku 2012 čepuje Bakaláře a tvrdí, že: „Je to opravdu nejoblíbenější pivo na Berounce. Tady máme řezané, nealko a za studena chmelený ležák“. Na horním toku řeky je průkopníkem Bakaláře a zakládá si na kvalitě piva. A pokud si promítneme průřez kvality s kvalitou, nezbyvá než konstatovat, že ze dvou kvalitních nápojů se stává jednoduší radost z ochutnávání. „A Bakalář nealko je nejen fenoménem řeky, ale i trhu s nealkoholickým pivem“, jak tvrdí Radek Sokol. Pokud pádllováním zmožený dřív řeky vív, kam se vrtnout, tak si užije dobrého piva i jiných požitků, nezbytných pro vytrvání na cestě starou řekou. A lidé na břehu se snaží navodit právě tu atmosféru dobrého pobytu s pivem, které nezklame.

Není kemp, jako kemp

Úzká cesta z Liblína a pocit, že vede do ztracena. Nevede. Sjíždí se do kempu Kobylka. Před očima vyvstává panorama Berounky, kde masiv skal levého břehu řeky dává najevo, že zde je pánem řeka. A to, co po tisíce let tvořila, dnes poskytuje radost vodákům i lidem, kteří milují procházky podél ní nebo nad jí vyhloubeným údolím. A to dělá z Kobylky vyhledávané místo pro rozličné lidi rozličných chutí. Vodáky, chodce nebo cyklisty. Proti gustu žádný „dišputát“.

Strážcem všeho dobrého, co kemp nabízí, je paní Skleničková - a je toho hodně. Vodákům, kteří uondáni zakotví a těší se na dobré pivo a jídlo, nabízí plný servis. Kemp vede od roku 1990 a vnímá potřeby turistů vodních, pěších i těch na dvou kolech, i když se v čase mění. Její důraz na rodiny s dětmi nijak nepřekáží všem ostatním a i vlci samotáři rádi ocení zastřešené posezení, kde si mohou pohovět po sportovním výkonu či zábavě na vodě. A právě zábavě se tady vychází vstříc nabídkou víkendových splouvání řeky pro nenáročné vodáky. Od roku 2015 nabízí Bakaláře a to, že ho s úspěchem nabízí i v roce 2017 svědčí o jeho oblíbě. Od prvotního za studena chmeleného ležáku se dnešní nabídka rozšířila o řezané pivo a světlou jedenáctku.

Rö

Luboš Pangrač

20. 6. 2014

Velice moc děkuji, za další výbornou akci-Vitání léta! Pravidelně se takových účastním, ale tato má rodinný punc a výborné jídlo a pivečko na jedničku... Hudba skvělá a s hlubokou pokorou a omluvou k ostatním muzikantům, ti CURLIES byl vrchol večera ! Jsem s pozdravem a těším se na další akci.

(Pro autentičnost uveřejňujeme příspěvky bez korektury - pouze v zájmu korektnosti nezveřejňujeme názvy konkurenčních pivovarů. Pivní fórum v plném rozsahu najdete na našich webových stránkách).

Sedm nových bakalářských restaurací na Urale a Sibiři

ČELJABINSK/ O Rusku se říká, že je to země neomezených možností. A je to pravda! Nicméně je ale potřeba brát v úvahu i fakt, že s takovými „neomezenými“ možnostmi je ruský trh nejen velký, ale rovněž i velmi náročný. Je někdy velmi obtížné najít na něm své místo. Koncem června se Inna Mašina (foto vlevo nahoře), zástupce našeho pivovaru, zúčastnila degustace uspořádané ve městě Čeljabinsk, které leží na východním úpatí pohorí Ural, na hranici Uralu a Sibiře.

V současné době je ruský trh i ruský spotřebitel přesyten různými produkty, které jsou mu nabízené jako „skutečné“, „exkluzivní“ a „originální“, což v důsledku s sebou nese, že ruský spotřebitel je velmi skeptický a nedůvěřivý. Znalost specifík trhu a mentality ruského spotřebitele je proto nedílnou součástí úspěchu, jak na rozsáhlém ruském trhu obsadit „své“ místo. Pro náš pivovar je Rusko hlavním exportním odbytištěm (vývoz činí 65% naší produkce) a rakovnické pivo je velmi žádané.

Klíčem k úspěchu je náš ruský partner, který s velkou profesionalitou a láskou k pivu pečuje a propaguje naše výrobky prostřednictvím sítě distributorů ve všech regionech Ruské federace.

Náš ruský partner bere v úvahu situaci na trhu a aktuální vnímání ruského spotřebitele a snaží se najít nové a zajímavé způsoby prodeje. Proto, když jsme dostali pozvánku zúčastnit se uspořádané degustace a tím přispět ke zvýšení povědomí o naší produkci, bylo pro nás ctí toto pozvání přijmout.

V české restauraci Koza se dne 29. 6. 2017 sešli známí a úspěšní restauratéři z Čeljabinska a Čeljabinské

oblasti. Pro hosty byl připraven bohatý doprovodný program se soutěží, cenami, živou hudbou a samozřejmě výrobky Tradičního pivovaru v Rakovníku. Pro tuto událost si náš partner k degustaci vybral

Bakalář světlé výčepní pivo, Bakalář tmavé výčepní pivo, Bakalář medový speciál, Bakalář ležák světlý za studena chmelený, Bakalář za studena chmelený nealko, Černovar ležák světlý, Černovar ležák tmavý a Pražačka.

Piva pod značkami Bakalář, Černovar a Pražačka mají v Čeljabinsku a jeho okolí své příznivce. Ředitel obchodního oddělení společnosti HoReCa **Pavel Malkov** nám k tomu řekl: „Konkurence na trhu je velká a každý se snaží svou produkci umístit za každou cenu. Pro nás ale je na prvním místě kvalita nabízeného produktu našim zákazníkům. A tak i přesto, že pivo z produkce Tradičního pivovaru v Rakovníku

Degustace byla rozdělena na několik částí, abychom mohli představit zvlášť každou jednotlivou značku, její historii, chuťové vlastnosti a případné zajímavosti. Bylo velice příjemné vidět, jak hosté naše pivo se zájmem ochutnávají, že jim opravdu chutná, jak se mění jejich vnímání a jejich „nedůvěřivá“ srdce se otevírají.

Rakovnické pivo z Tradičního pivovaru ke konci večera obsadilo čestné místo v srdcích restaurátorů z Čeljabinska a jeho okolí, kteří na závěr připravené prezentace upřímně řekli: „Děkujeme! Nyní skutečně víme a rozumíme tomu, že produkce Tradičního pivovaru v Rakovníku je originální a s velkou radostí budeme nabízet vaše pivo!“ Jako výsledek krásného večera bylo naše pivo hned umístěno do sedmi restaurací.

Děkujeme partnerské společnosti HoReCa a osobně Pavlu Malkovovi, který se stará o naše pivo, za příležitost být součástí tak nádherného a úspěšného večera.

Inna Mašina

Prekvapenie: Bakalář medový speciál

PREŠOV/V dních 27. 7. – 6. 8. 2017 sa uskutočnil v Prešove 7. ročník Pivného festivalu, ktorý navštívilo počas 11 dní vyše 42 000 návštevníkov. Pre Tradiční pivovar z Rakovníka bol z hľadiska výsledkov a predaja najúspešnejší. Hostia tento rok vypili takmer 85 000 pív, pričom ochutnať mohli 95 druhov alkoholických a nealkoholických pív, rôznych ciderov či radlerov zo Slovenska, Čiech a Moravy, Nemecka aj Belgicka. Okrem už tradične obľúbených českých a slovenských pív boli spestrením tohtoročného festivalu nové – tradične varené pívá z minipivovarov z blízkeho okolia.

Organizátor festivalu Reklamná agentúra 4SPORT s.r.o. Prešov nám poskytla výsledky predaja. V tabuľke „predané litre“ je vidieť jasný rozdiel a úspech Tradičního pivovaru Rakovník (7470), Šariš (5800), Lyvína Košice - zastupovala 6 českých pivovarů (4510), Svijany (4420),

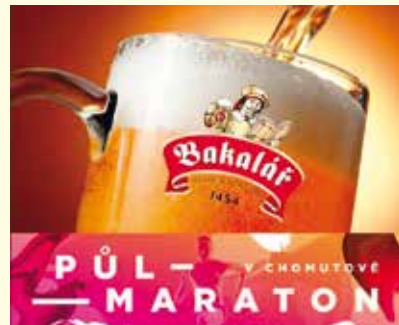
Pernštejn (4100), Spišská pivoteka (3710) atd. Za druhý vážny úspech môžeme považovať, že medzi našimi pivami bol najpredávanejší Bakalář medový speciál, ktorý bol zároveň aj najpredávanejšie pivo z celého sortimentu na festivale.

Podľa predajnosti jednotlivých druhov piva môžeme po 7 rokoch Pivného festivalu vidieť, že tunajší milovníci zlatého moku svoje chute postupne cibria a menia, takže aj keď je domáci Šariš stále najobľúbenejší, svoje miesto si stále viac získavajú hlavne české pivovary, ako je Rakovník, Svijany, Postržiny, Primátor či Pernštejn.

S organizáciou a priebehom festivalu pomohli náš OZ p. Marián Michalov, Pivný servis Manicon Trnava p. Peter Čahoj a distribučné firmy Kikabier s.r.o Žilina a ROKO s.r.o Prešov. Ďakujeme všetkým návštevníkom a už dnes sa tešíme na budúce leto, na 8. ročník Pivného festivalu.

Martin Žákovič, riaditeľ OZ Slovensko

Bakalář podpořil chomutovský půlmaraton

CHOMUTOV/Jsme rádi, že jsme byli osloveni pořadatelí a Tradiční pivovar v Rakovníku se tak stal prostřednictvím svého Bakaláře nealkoholického za studena chmeleného jedním ze tří hlavních partnerů 1.ročníku Chomutovského půlmaratonu. Za krásného slunečného počasí 5. srpna 2017 vyběhlo na trať více než pět stovek běžců. Odměnou každému z nich při doběhu do cíle byla vychlazená plechovka našeho nealkoholického piva. Nejen každý z účastníků, ale i každý z diváků měl možnost u našeho stánku ochutnat kromě nealkoholického bakalářského piva i další piva z portfolia Tradičního pivovaru v Rakovníku- Bakaláře světlou jedenáctku, Bakaláře výčepní řezané i Bakaláře za studena chmeleného. Naše piva chutnala jak běžcům, tak i přítomným divákům a byla vítanou odměnou i na stupních vítězů. Děkujeme za spolupráci a skvěle připravenou úžasnou akci. Věříme, že k nové sportovní tradici půlmaratonu v Chomutově bude i do budoucna patřit Tradiční pivovar v Rakovníku a jeho pivo Bakalář. Sportu zdar a Dej Bůh štěstí.

Petr Strouhal

Napsali jste nám

Bakalar bol spravna volba

TRNAVA/ „Ako hlavný organizátor najväčšieho turnaja v malom futbale na Slovensku - PRENGO CUPu v Trnave, by som sa chcel vasej spoločnosti poďakovať za opätovnú podporu mojho projektu. Rovnako by som sa chcel poďakovať za pomoc vasmu obchodnému zastúpeniu p. Zakovicovi za usretovosť a podnikmu Merkur Pub v Trnave za realizáciu priamo na mieste.“

K amaterskemu futbалу pivo neodmysliteľne patrí, a nas každý rok spatná väzba od hráčov utvrdzuje v tom, že vyber piva Bakalar, bol pre turnaj správnou voľbou. Tento rok sa PRENGO CUP uskutočnil už piaty krát a z regionálneho turnaja s približne 200 hráčmi sa aj vďaka vasej podpore rozrástol na tohtoročných 1000 účastníkov z celého Slovenska a Čiech. Tento rok sme okrem dvojnového capovania vasho piva, obdarovali vashimi produktami všetky víťazné tímy a jednotlivcov. Verím a dúfam, že sa vas pivovar stane súčasťou aj nadchádzajúceho ročníka PRENGO CUPu 2018. Ďakujem za spoluprácu.“

*Martin Michalík
riaditeľ turnaja PRENGO CUP*

/v zájmu autentičnosti uverejňujeme bez korektur/

Jak jsem si v Chomutově doběhl pro Bakaláře

Vůbec jsem neměl cestu do míst mého dětství v plánu. Zlákal mě ale kamarád Josef, když mi vni-mavě vysvětlil, že se v jejich městě koná ten běžecký závod úplně poprvé. Ono se všechno dá zařídit, ale kolik přijde lidí na start, to tedy fakt ne. A tak mě ten můj Chomutovák lanořil. Váhal jsem, přemýšlel o mém chabém tréninku, nechtělo se mi, ale nakonec jsem jel. Snad i proto, že šest kilometrů od města se zajímavým kamencovým koupalištěm jsem jezdil do Všehrdu za babičkou mnoho svých krásných dětských let.

Večer před závodem jsem si v Panském mlýně v Rakovníku ještě dal dva výborné rakovnické Bakaláře

a protože jsem druhý den do Chomutova neřídil, mohl jsem se ptát, co si vlastně tam na severu dám po závodě za pivo. Samotný běh byl náročný, několikrát právě přes Kamencové jezero, mnohokrát ulicemi města a hlavně byl výborně organizován s potřebnou diváckou kulisou. A nejen to! Na organizátory i na běžce se také usmálo velmi pěkné počasí, což bylo podepřeno šikovně vymyšlenou trasou kolem Chomutovky na obrátku a po cyklostezce příjemným klesáním zpět k cíli. Už tam jsem se do cíle dvojnásobně těšil. Proč dvojnásobně?

Víte, on se běžec vždy do cíle těší. Buď proto, že toho už má „plné brejle“ jak se říká, nebo když mu

to jde a výsledek bude dobrý. Já však věděl už na startu, že to bude dobré, vždyť jen pár metrů od cíle se tyčil rakovnický Bakalář. Už jsem věděl, že i kdyby to po těch 21 kilometrech hodně bolelo, vysvobození z útapy je připraveno. A bylo to tak! Finišoval jsem na třetím místě mé veteránské kategorie, brzy dostal taštičku s obcerstvením a uvnitř se na mne usmál ten vynikající výrobek rakovnického pivovaru - Nealko pivo za studena chmelené. Seděli jsme s plechovkami tohoto moku, na které dle mne jiná nealko piva svou kvalitou nemají, opojení tím, jak skvělý je to nápad podat po závodě právě nealko pivo. Na pivo je totiž v cíli ohromná chuť, jenže okamžitý alkohol přiliš

šetrný k unaveným tkáním není. Rakovnický pivovar jako velký sponzor, tentokrát Chomutovského půlmaratonu, znovu nezlámal a vymyslel podat nealko. Kamarádovi Josefu jsem tiše blahorečil, že mne do Chomutova přesvědčil. Prázdná plechovka nealko putovala brzy do sběru, já do sprchy, pak na masáž a o dvě hodiny později už jsem si pozávodní čas u stánku Bakaláře ještě více užíval. A posleze na stupních vítězů jsem musel říci jak je dobré, že právě Dobré pivo z Rakovníka je u zrodu Chomutovského půlmaratonu. Myslím, že to znamená dobrou budoucnost tohoto nováčka na půlmara-tónské scéně.

Sláva Pilík